

3) Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että riidanalaisen ase-
tuksen perustelut ovat puutteelliset, millä rikotaan SEUT 296
artiklaa.

**Kanne 5.7.2011 — Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon v.
komissio ym.**

(Asia T-369/11)

(2011/C 282/59)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon AE (Chalandri,
Kreikka) (edustaja: asianajaja A. Krystallidis)

Vastaaja: Euroopan komissio, EU:n Turkin edustusto (Ankara,
Turkki) ja Central Finance & Contracts Unit (CFCU) (Ankara)

Vaatimukset

— vahinko, joka on aiheutunut kantajalle yhden vastaajista
(EU:n Turkin edustusto) 5.4.2011 tekemästä (ja mistä ta-
hansa tämän jälkeen tehdystä) väitetystä lainvastaisesta pää-
töksestä, jolla peruttiin päätös hyväksyä konsortion ⁽¹⁾ tar-
jous ”Enlargement of the European Turkish Business Centres
Network to Sivas, Antakya, Batman and Van — Europe
Aid/128621/D/SER/TR” sillä perusteella, että se oli väitetysti
antanut ”väärää tietoa”, on korvattava

— vastaajat on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että

— vastaajat tekivät tyhjäksi sen perustellut odotukset ja
loukkasivat Euroopan hyvän hallintotavan säännösten
10 artiklaa, koska ne yllättäen peruivat päätöksen hyväk-
syä konsortion tarjous sillä perusteella, että se oli väite-
tysti antanut ”väärää tietoa”.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että

— vastaajat loukkasivat yleistä oikeusvarmuuden periaatetta
ja Euroopan hyvän hallintotavan säännösten 4 artiklaa,
koska ne väittivät kantajan antaneen väärää tietoa mää-
rittelemättä ensin, että jokin toimitetuista asiakirjoista oli
väärennetty.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että

— vastaajat loukkasivat sen oikeutta tulla kuulluksi, koska
ne eivät tiedottaneet sitä aikomuksestaan peruuttaa tarjo-
uksen hyväksyminen, mikä on vastoin hyvän hallintota-
van säännösten 16 artiklaa.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että

— vastaajat eivät perustelleet sitä, mitkä asiakirjat kantaja oli
väitetysti väärentänyt, mikä on vastoin hyvän hallintota-
van säännösten 18 artiklaa.

5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että

— vastaajat eivät ilmoittaneet kantajalle sen käytettävissä
olevista valitusmahdollisuuksista sille vastaiseen päätök-
seen, mikä on vastoin hyvän hallintotavan säännösten
11 ja 19 artiklaa.

6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että

— vastaajat käyttivät väärin heille esitettyjä tosiseikkoja kos-
kevaa harkintavaltaansa ja ylittivät siten toimivaltansa,
koska hankintaviranomaisen esittämien syiden nojalla
tarjous olisi ainoastaan voitu hylätä tarjouskilpailun ai-
kana sillä perusteella, ettei se ollut arviointiperusteiden
mukainen, mutta ei vasta tarjouksen tultua tosiasiallisesti
hyväksytyksi.

⁽¹⁾ ”DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANTS S.A. (GR) — WYG IN-
TERNATIONAL LTD (UK) — DELEEUW INTERNATIONAL LTD
(TR) — CYBERPARK (TR)”

Kanne 15.7.2011 — Palirria Souliotis v. komissio

(Asia T-380/11)

(2011/C 282/60)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Anonymi Viotechniki kai Emporiki Etairia Kataskevis
Konservon — Palirria Souliotis AE (Psacha, Kreikka) (edustaja:
asianajaja S. Pappas)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön
6.5.2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU)
N:o 447/2011 (EUVL 2011 L 122, s. 63) on kumottava ja

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että komissio on
rikkonut olennaisia menettelymääräyksiä, koska se ei ole
pyytänyt nimikkeistökomitean lausuntoa. Komissio ei myös-
kään ole tarkastellut kantajan esittämää lausuntoa.

- 2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, että komissio on ylittänyt sille tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) 9 artiklassa annetun toimivallan rajat.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen luokitellessaan täytetyt viininlehdet säilykkeenä riidanalaisen asetuksen liitteessä mainittuun CN-koodiin.

Kanne 15.7.2011 — Pigui v. komissio

(Asia T-382/11)

(2011/C 282/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Cristina Pigui (Strejnic, Romania) (edustaja: asianajaja M. Alexe)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— velvoittamaan vastaajan nimeämään jokaisen korkeakoulun, joka on osallistunut Jean-Monnet -ohjelman online Master 2008-2010 -opintoihin

— velvoittamaan vastaajan lopettamaan ohjelman, jos yksikään korkeakoulu ei osallistu siihen; vaatimaan kirjallisia opintosopimuksia opiskelijoiden ja järjestävän tahon kesken ja vaatimaan yhtenäistä arviointijärjestelmää kaikille kyseessä olleille opiskelijoille, ja

— velvoittamaan komission palauttamaan kantajan alkuperäinen tilanne ja toteamaan, ettei vuosien 2008-2010 -ohjelmaa täyttänyt Jean Monnet -ohjelman vakiovaatimuksia ainakaan kantajan osalta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja pyrkii kanteellaan SEUT 265 artiklan nojalla toteamaan, että vastaaja jätti lainvastaisesti toimimatta, kun se ei antanut tiedoksi kantajan pyytämiä julkisen tutkinnan tuloksia.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja rikkoi päätöksen N:o 1720/2006/EY⁽¹⁾ 6 artiklan 3 kohtaa ja 15 artiklaa, koska se ei tutkinut eikä antanut kantajan vaatimia tietoja, sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 ja 38 artiklaa, koska se loukkasi avoimuuden periaatetta ja rikkoi kuluttajansuojaa koskevaa lainsäädäntöä.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja rikkoi direktiivin 97/7/EY⁽²⁾ 4 ja 5 artiklaa ja direktiivin 2005/29/EY⁽³⁾ 2 artiklan a ja b alakohtaa ja 5 artiklaa, koska se ei tutkinut ja arvioinut Jean Monet -ohjelman online master -opintoja päätöksen N:o 1720/2006/EY mukaisten tavoitteiden kannalta.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan vastaaja rikkoi direktiivin 97/7/EY 5 artiklaa ja direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan a ja b kohtaa ja 6 ja 7 artiklaa, koska se ei tutkinut opiskelijoiden arviointijärjestelmän kaksitahoista arviointiperustetta.

4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan vastaaja rikkoi ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn Euroopan yleissopimuksen 14 artiklaa ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn Euroopan yleissopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 2 artiklaa, koska kantajaa ei kohdeltu yhdenvertaisesti Jean Monnet -ohjelman online master -opintojen yhteydessä.

⁽¹⁾ Elinikäisen oppimisen toimintaohjelman perustamisesta 15.11.2006 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös 2006/1720/EY (EUVL L 327, s. 45).

⁽²⁾ Kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20.5.1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/7/EY (EYVL L 144, s. 19).

⁽³⁾ Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) 11.5.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY (EUVL L 149, s. 22).

Kanne 21.7.2011 — Makhlof v. neuvosto

(Asia T-383/11)

(2011/C 282/62)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Eyad Makhlof (Damaskos, Syyria) (edustajat: asianajajat P. Grollet ja G. Karouni)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto